

ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОСТІ РОЗВИТКУ

В загальному плані інновації це нововведення в галузі техніки, технології, організації праці або управління, засноване на використанні досягнень науки і передового досвіду, а також кінцевий результат інноваційної діяльності. Крім того, інновація – 1) вкладення коштів в економіку (скоріш за все в науку, авт.), що забезпечує зміну техніки та технології; 2) нова техніка, технологія, що є результатом досягнень науково-технічного прогресу. Істотним чинником інновації є розвиток винахідництва, раціоналізації, поява великих відкриттів [1]. Безумовно є ще безліч визначень інновацій (в роботі [2] нараховані більше сотні визначень) та загальна інтерпретація інновації зводиться до перетворення потенційного науково-технічного прогресу в реальний, який втілюється в нових продуктах та технологіях.

В той же час слід зауважити, що не всі потенційно нові й прогресивні досягнення науки та техніки та їх реалізацію можна вважати інноваціями, є ще певні ознаки, які саме і дозволяють виокремити їх з традиційних досягнень та визначити як інновація. В класичній інтерпретації інноваційних процесів, які в сучасному їх розумінні були введені представником австрійської економічної школи Шумпетером, головними ознаками інновації вважається гранична корисність. Як показано в роботі [3, с.18], саме визначення граничної корисності, усвідомлення значення й ролі ринкових цін (як субстанції інформації про економічний розвиток) підводить до розуміння сутності інновації, яка в цьому контексті виступає у формі найвищої корисності для конкретного періоду часу. І далі, аналіз структури відносних ринкових цін дає ключ до розуміння інновації як динамічного процесу якісних змін, що збільшують безпеку життєдіяльності суспільства та його членів через зростання багатства та матеріальної захищеності. Таким чином, саме ринкові ціни матеріалізують інформацію про цю корисність, а в кінцевому рахунку і про рівень безпеки життєдіяльності. Необхідно навести і виведену Шумпетером формулу інноваційних процесів: інновація являє собою історичне явище, що викликає необоротну зміну способу виробництва товарів, якщо замість зміни величини факторів ми змінюємо функцію виробництва, то маємо саме інновацію [3, с.20].

Саме таке розуміння інноваційних процесів, яке в більшому ступені пов'язане з ринком та ринковим ціноутворенням повинно бути покладено і в основу оцінки рівня інноваційності. Як приклад, можна назвати методологію визначення глобального інноваційного індексу [4], в основу якого покладені як показники інноваційних витрат так і результати інноваційної діяльності. Тобто розглядається яким чином змінюється виробнича функція держави - ефективність її економічної (в тому числі і інноваційної) діяльності.

В загальному плані, саме оцінка ефективності соціально-економічної діяльності держави (рівень задоволення основних життєво важливих інтересів держави, суспільства та людини) покладено в основу визначення національної й економічної безпеки та запропонованій автором квазідинамічній моделі оцінки рівня економічної безпеки [5]. Тобто, рівень безпеки буде визначатися як досягнутими результатами економічної діяльності (в першу чергу рівнем питомого ВВП) так і використаними для цього ресурсами (екологічними, трудовими, соціальними тощо).

У відповідності до наведеного вище класичного розуміння інноваційних процесів (як зміна виробничої функції) наводимо і визначення маркетингу інновацій, як діяльність, спрямовану на пошук нових сфер і способів використання потенціалу підприємства, розроблення на цій основі нових товарів, технологій їх виготовлення й просування на ринку з метою задоволення запитів споживача більш ефективними, ніж конкуренти, способом, отримання завдяки цьому прибутку та забезпечення умов тривалого виживання й розвитку на ринку [6].

1. Інновації [Електронний ресурс] // Вікіпедія, режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/інновації>
2. Инновационный менеджмент и государственная инновационная политика [Электронный ресурс] / Агарков С.А., Кузнецова Е.С., Грязнова М.О. – Академия Естествознания, 2011, режим доступа: <http://www.rae.ru/monographs/112>
3. Національна інноваційна система України: проблеми і принципи побудови / Макаренко І.П., Копка П.М., Рогожин О.Г., Кузьменко В.П. / За наук. ред. І.П. Макаренка. – К.: Інститут проблем національної безпеки, 2007. – 520 с.
4. Глобальний інноваційний індекс [Електронний ресурс] / Вікіпедія, режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Глобальний_інноваційний_індекс
5. Бараннік В.О. Економічна безпека держави та основні її складові: нові підходи до оцінки інтегрального рівня / Матеріали І-ої Міжнародній науково-практичній конференції "Ділове та державне адміністрування" 27-29 квітня 2011 р., Луганськ - Слов'янськ. - Луганськ: ПП Ільков В.Г., 2011. - 466 с. (С.205 - 211)
6. Лляшенко С.М. Роль і завдання маркетингу інновацій на етапах інноваційного і життєвого циклу товару // Маркетинг: теорія і практика. Зб. наук. праць Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля / Ред. кол. Т.С. Максимова (гол. ред.). Луганськ: Вид-во СХУ ім. В. Даля, 2009. - № 15. - С. 156-167. <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/1600>

Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: збірник тез доповідей
VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 25-26 вересня
2014 року. – Суми : ТОВ "ДД "Папірус", 2014. - С. 16-18.